

O FOTOGRAMETRII I TELEDETEKCJI

Ortofotomapa, podstawowy produkt fotogrametryczny, zdomowała się w polskim krajobrazie w połowie lat 90, ale pod strzechy trafiła dopiero w tym roku, kiedy jej cyfrową wersję może przeglądać każdy chętny. Internetową stronę www.geoportal.gov.pl odwiedziło w ostatnim miesiącu milion osób – poinformował dr Ryszard Preuss, wiceprezes GUGiK, na sympozjum w Starych Jabłonkach k. Ostródy (12-14 października). Impreza zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji wspólnie z Sekcją Fotogrametrii i Teledetekcji KG PAN oraz Katedrą Fotogrametrii i Teledetekcji UWM w Olsztynie było okazją do spotkania całej polskiej czołówki specjalistów z tych dziedzin oraz do pokazania najnowszych krajowych osiągnięć. Dzisiaj cały obszar Polski pokryty jest cyfrową wersją ortofotomapy, co jest wynikiem ukończenia w ostatnich latach projektów prowadzonych przez GUGiK i ARiMR, a wspomaganych finansowo przez UE. Uruchomiony w czerwcu br. przez GUGiK prototyp polskiego Geoportalu został ostatnio wysoko oceniony przez specjalistów z Joint Research Center w Isprie. Według dr. Preussa potwierdzili oni wysokie standardy dokładnościowe ortofotomapy i to, że geoportal wpisuje się w inicjatywę INSPIRE. W CODGiK w Warszawie trwa właśnie odbiór ostatnich partii materiałów i wkrótce w Geoportalu powinny zniknąć ostatnie białe plamy. Pytaniem: dlaczego mówimy „ortofoto”, a nie „fotoplan”, i czym tak naprawdę jest geoinformatyka? – prof. Józef Jachimski z AGH wywołał temat geoinformatycznego leksykonu, projektu realizo-

wanego w Krakowie przez Komisję Geoinformatyki PAU. Budowa leksykonu (na wzór znanej wszystkim Wikipedii) pozwoliłaby na uniknięcie językowych dwuznaczności i niejasności oraz prowadzenia niepotrzebnych sporów.

Większość wystąpień dotyczyła jednak analizy i wykorzystania obrazów satelitarnych oraz lotniczego skaningu laserowego. Ten ostatni okazuje się być poważną alternatywą dla dotychczasowych metod pozyskiwania obrazów Ziemi. Pierwsze próby takich opracowań zrealizowano już także w naszym kraju (Wrocław). Wiele miejsca zajęły prezentacje związane z analizami dokładnościowymi różnych obrazów. Zdjęcia z lkonosa są dostępne od prawie 7 lat, wydaje się zatem, że naukowe aspekty związane z ich obróbką i pozyskiwaniem powinny być już rozwiązane.

Jak przystało na sympozjum naukowe, poruszano aspekty głównie naukowe. A szkoda. Warto było pokusić się o podyskutowanie o stanie obecnym i perspektywach tego rynku w Polsce. W końcu wszystkie te prace badawcze są robione w jakimś celu.

FOT. JERZY PRZYWARA

O SIECIACH GEODEZYJNYCH

Sympozjum „Współczesne problemy podstawowych sieci geodezyjnych” (Kraków, 18-19 września) zorganizowane zostało przez: Sekcję Sieci Geodezyjnych KG PAN, Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH, Komisję Geodezji Satelitarnej KBKiS PAN oraz Sekcję Geodezji Wyższej SGP. Zaprezentowano 27 referatów i 2 postery obejmujące: jednolite opracowanie krajowych kampanii GPS, analizę wyników różnych wersji opracowania osnów satelitarnych EUREF-POL, POLREF, EUVN, badania związane z funkcjonowaniem stacji referencyjnych w Polsce, osnowy wysokościowe wyznaczone technologicznie klasyczną i satelitarną, geoidę astronomiczno-geodezyjną, osnowę grawimetryczną, zagadnienia fizyki atmosfery w pomiarach satelitarnych GPS, różne zastosowania pomiarów GPS oraz metrologię geodezyjną. Przedstawiono wyniki porównawczych analiz dokładności wyznaczeń sieci satelitarnych w Polsce w różnych kampaniach. Kilka referatów poświęcono funkcjonowaniu sieci stacji referencyjnych, m.in. małopolskiej utworzonej niedawno z pięciu stacji GPS, przeznaczonych zarówno do prac geodezyjnych, jak i do realizacji zadań ogólnogospodarczych. Omówiono koncepcję monitorowa-

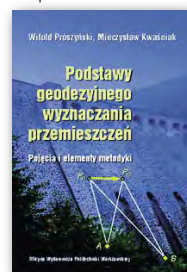
nia, zgodnie ze standardami EPN, pracy polskich stacji permanentnych GNSS. Wiele prac badawczych poświęcono podniesieniu precyzji pozycjonowania, m.in. podaniu koncepcję opracowania sieci lokalnych GPS w nawiązaniu do stacji permanentnych IGS/EPN, pozwalającą na uzyskiwanie milimetrowych dokładności wyznaczeń składowych wektorów. Interesująca była propozycja wyznaczenia dodatkowych parametrów stacji permanentnych, takich jak: pionowy gradient przyspieszenia siły ciężkości, anomalie grawimetryczne, wysokość normalna i odstęp geoidy lub quasi-geoidy od elipsoidy. Ważne są prace badawcze zmierzające do wdrożenia satelitarnej techniki pomiarowej w praktyce geodezyjnej. Szczególną uwagę poświęca się technologii RTK/DGPS i związanej z nią transmisji poprawek. Zaprezentowano doświadczenia wynikające z transmisji przez internet z wykorzystaniem NtripCaster oraz z wykorzystaniem telefonii komórkowej. Podczas seminarium przedstawiono także wiele ciekawych referatów związanych z osnową wysokościową i grawimetryczną. Postulaty wynikające z referatów i dyskusji przekazane zostały do GUGiK.

JÓZEF BELUCH

LITERATURA

NOWOŚCI OFICYNY PW

W ofercie Oficyny Wydawniczej Politechniki Warszawskiej pojawiły się właśnie nowe publikacje. „Podstawy geodezyjnego wyznaczania przemieszczeń” to nowy podręcznik autorstwa prof. Witolda Prószczyńskiego i dr. Mieczysława Kwaśniaka poświęcony warstwie pojęciowej i terminologicznej wyznaczania przemieszczeń budowli inżynierskich i ich otoczenia na podstawie pomiarów geodezyjnych. Drugą publikacją jest „Polsko-angielski, angielsko-polski słownik terminów z zakresu geodezji, map i nieruchomości” autorstwa dr. Jerzego Downarowicza i prof. Henryka Leśnioka. Słownik ten jest najszerszym opracowaniem z tego zakresu w Polsce, zawiera ok. 35 tys. haseł. Jest to poprawiona i uzupełniona wersja dwóch tomów poprzedniego wydania połączona w jedną całość. Obydwie pozycje są dostępne w sklepie GEODETY (s. 78 i www.geoforum.pl).

ŹRÓDŁO: OWPWA